

schatting. Eerst de koetjes en kalfjes. Dan verschuift het gesprek naar de politieke toestand van Duitsland. Een oplossing van veel moeilijkheden — hij verklaarde uitdrukkelijk geen communist te zijn — zou zijn de aanvaarding van de feitelijke situatie, de erkenning van de oost-duitsche republiek. Zoals de zaken nu staan wordt de spanning steeds gevaarlijker. De nazi's zijn niet uitgestorven of bekeerd. U, als buitenlander, weet niet zo wat hier, vooral hier in Beieren, omgaat, waarover men hier altijd maar weer praat. Gevraagd of hijzelf nazi was of geweest was: Natuurlijk ben ik, hoe kon ik anders, lid van de Hitlerjugend geweest. Maar ik verafschuw het nazidom, in welke vorm ook, uit het diepst van mijn hart. Daar komt nog onvoorstelbare ellende van. *Glauben Sie mir, in zehn Jahr' marschieren wir wieder*. Ik zeg u dit als waarschuwing. Ik heb over wat ik nu in een paar woorden aanduid, een boek geschreven, dat ook in het nederlands vertaald zal worden. Al moet ik er voor de gevangenis in gaan . . .

Ook de Duitser leert niets uit de geschiedenis. Het heimwee naar de volksstaat van Hitler leeft nog overal ter wereld bij de neo-nazi's, of ze zo willen heten of niet. Jean Améry vermeldt in zijn interessant boek „Geburt der Gegenwart” (1961), S. 189 een uitspraak van Erich Kuby (Das ist des Deutschen Vaterland, 1957), nl. dat der deutsche Mensch sich in Krieg und Nazismus als in seinem ureigensten Element fühlte.

v. C.

TOCH NOG KOZAKKENDAG

Naar aanleiding van het artikeltje „Kozakkendag te Utrecht” van mejuffrouw Van de Graft in het aprilnummer van dit jaar, waarin o.a. werd meegedeeld, dat de viering daarvan in 1914 opgehouden is, was jhr. mr. L. M. Rutgers van Rozenburg te Zeist zo vriendelijk de aandacht erop te vestigen, „dat — althans op één plaats in Utrecht — Kozakkendag jaarlijks nog wordt herdacht. Het college van Huismeeesters en Regenten van het Evert Zoudenbalchhuis (voormalig Gereformeerd Burgerweeshuis) houdt zijn jaarlijkse maaltijd op 28 november, Kozakkendag. Op dit diner vindt de Traditio Clavium plaats, waarbij de eerste Huismeester — voorzitter van het college — zijn functie, die hij gedurende één jaar bekleed heeft, aan zijn opvolger overdraagt. Een der toespraken, die de aftredende eerste Huismeester houdt, heeft betrekking op Kozakkendag. Gememoreerd wordt de weesjongen, die de Kozakken de weg van de Wittevrouwenpoort naar het Stadhuis zou hebben gewezen. Deze toespraak eindigt met een dronk „ter herdenking van de bevrijding van de Stad Utrecht van de Franse overheersing”. Regenten dragen op dit diner in hun knoopsgat een oranje roset met in het midden een kozak te paard met lans”.